

HELSINGEBYGDENS KÖR – LISBON SINGS 7-11 NOVEMBER 2024

HBK hade länge planerat att delta i en körfestival. Vi hade redan anmält oss och övat in programmet för en tävling i Grado, Italien hösten 2020, men sen kom pandemin som gjorde att det inte blev av. Lissabon i november 2024 blev därför vårt nästa mål.

Arrangör för körfestivalen var Interkultur. I festivalen deltog 28 körer från 17 olika länder, mest från Europa, men även från Brasilien, Puerto Rico och Zimbabwe. Från Finland deltog fyra körer. En del körer deltog bara i festivalen, men de flesta i körtävlingen. Tävlningen var uppdelad i olika kategorier: dam- och herrkörer, blandade körer, folklöre, sakral, profan samt i två olika nivåer av svårighetsgrad. De tävlande dömdes av tre domare från olika länder som gav poäng för bl.a. tonklang, hur kören följde noterna samt allmänt artistiskt intryck.

Med på HBK-resan var 38 personer varav 35 korister. Största delen av kören åkte i väg torsdagen den 7.11.

Festivalens öppnings- och avslutningskonsert samt alla tävlingsuppträdanden hölls i Aula Magna- salen som finns på Lissabons universitetsområde. På öppningskonserten uppträdde körer från Portugal, Puerto Rico och Österrike. Vi var klädda i våra nya blå blusar med grodhatten på huvudet och med finska flaggan i handen.

På fredag deltog vi i en vänskapskonsert i museet för gamla kungliga vagnar, Museu Nacional dos Coches i Be'lem tillsammans med körer från Ungern, Portugal och Lettland. Vi sjöng följande sånger: The locomotion, Fin, Jos sä olet minun, Som en våg samt Finlandia- hymnen. Publiken bestod av de andra körerna samt museibesökare eftersom det inte gjordes reklam för konserterna för utomstående.

Vänskapskonsert i muséet med gamla vagnar

Efter konserten åkte vi vidare till en Fadokväll. Vi blev ganska förundrade då taxin stannade på en mörk, tyst gata i en hög uppförsbacke och meddelade att vi var framme. Till all tur vågade en tenor kliva upp för en hög, skranglig trappa och titta bakom ett draperi. Och jo, vi hade kommit rätt. Kvällen blev väldigt lyckad. Salen hade höga valv, så både vår och Fadosångarnas sånger klingade fint. Vi blev bjudna på upp till 20 olika traditionella portugisiska rätter. En grupp med två gitarrer och en portugisisk dubbelsträngad gitarr ackompanjerade två fantastiska Fadosångare, en kvinnlig och manlig.

Det var möjligt att gå och lyssna på olika vänskapskonserter och andra körers tävlingar då man inte själv stod på scenen. Då vi inte hade organiserat program, passade vi på att upptäcka Lissabon. Vi åkte spårvagn och funiculär och beundrade vackra vyer från de höga kullarna, smakade på bakelsen Pastel del nata eller Bachalau, d.v.s. torsk som fanns tillagad i olika rätter.

På lördagskvällen var det sedan dags för oss att framföra våra tävlingsbidrag under ledning av vår dirigent Macke Söderström. Vi sjöng: Björkarnas valv, Öhtul, Rannalla, Jos så olet minun. Det fanns noggranna tävlingsregler, t.ex. hur länge man fick sjunga, bland kompositörerna måste finnas nulevande, sångerna fick inte alla vara från det egna kulturområdet osv. Totalt hade man 20 minuter på sej att förtrolla domarna med sin musik. Vi uppträdde sist på kvällen, men vår uppvärmning i konsertsalen var den första av fyra körers. Sen blev vi utkörda i den kyliga kvällen för ett par timmar. Vi smög oss sakta men säkert in i vindfånget, där vi sen försökte hålla uppe stämningen. Tävlingsuppträdandet tyckte vi gick riktigt bra.

På söndagsmorgonen åkte vi iväg på en mycket trevlig busstur till staden Sintra. Sintra ligger på en kulle och har ett från omgivningen avvikande mikroklimat. I Sintra blir det aldrig lika hett som i t.ex. Lissabon. I Sintra finns personliga slott byggda upp längs med kullen. En del hoppade i en taxi och åkte upp till dem medan andra gick omkring i staden och beundrade byggnaderna och trädgårdarna där. På hemvägen åkte vi ut till Atlantkusten samt genom städerna Cascais och Estroil.

Paus vid Atlanten

På söndagskvällen hölls festivalens avslutningskonsert och utdelningen av diplom. Vi fick silverdiplom, nivå IV. Vi var litet besvikna eftersom en av de tre domarnas poäng avvek drastiskt från de två andras och drog ner våra helhetspoängen. Hela tävlingen vanns av damkören Naiskoor Kevad från Estland. På konserten uppträdde bl.a. en stor manskör från Lissabon "Tuna Universita´ria do instituto superior Te´cnoco", som drog en riktig show. Alla sångare spelade ett instrument, allt från basfiol och dragspel till ukulele. Några sångare, klädda i svart kostym, som alla andra sångare, gjorde akrobatiska konster/ danser samtidigt som de spelade på tamburin. Verkligen imponerande!

Prisutdelning

Tillbaka på hotellet firade vi en liten avslutningsfest med sangria och annat smått och gott.

HBK på metrostation i full mundering

På måndag var festivalen slut och det var tid för hemfärd för en del av kören. Andra stannade kvar några dagar i Lissabons novembervärme för att bekanta sej närmare med staden.

Vilka minnen blev kvar? Interkultur har erfarenhet att ordna ett digert program för många hundra deltagare under några dagar. Alla platser och tider för de olika evenemangen stämde perfekt med det som angivits i programboken.

Lissabon är en vacker stad där november hade samma temperaturer som våra somrar. Eftersom staden reser sej upp längs flera kullar, har man fin utsikt från många platser. Lissabon är inte en stad för personer som inte klarar av att gå i höga trappor t.ex. upp och ner i metron. Tyvärr var hissarna inte alltid i funktion på de metrostationer där de fanns, vilket inte var alla stationer, så det blev en hel del taxiturer för en del av oss. Portugiserna var vänliga och man fick alltid hjälp om man frågade efter det.

Många roliga minnen med HBK:are runt om i staden finns även kvar att återvända till.

Karin Åhman, medlem av resegruppen
Bilder tagna av korister